

begjæret 500 Kr. aarlig, og man antager, at 300 Kr. aarlig vil være tilstrækkeligt. Vædringsforslag under Nr. 8 gaar ud paa at nægte 150 Kr. til Medhjælp ved Telegrafstationen i Maribo. Hertil var ifjor begjæret en Forhøielse af 200 Kr., som blev nægtet. Nu gjentages den samme Begjæring delvis, idet der begjæres 150 Kr. Udvalgets Flertal finder ikke Anledning til at fravige sin Stilling i saa Henseende. Vædringsforslaget under Nr. 9 gaar ud paa at nedsætte Bevillingen til Vinieeftersyn og Vedligeholdelse af Telegraflinierne med 5,000 Kr. Det erkjendes, at en Overstridelse er nødvendig, men man antager ikke, at et saa stort Beløb, som her er forlangt, er fornødent, og foreslaar derfor Bevillingen nedsat med 5,000 Kr.; derved vil der blive anvendt ligesaa meget i Januar Kvartal, som der har været anvendt i Oktober Kvartal, og man antager, at dette vil være tilstrækkeligt. Dette Forslag stilles af hele Udvalget. — § 15 svarer til Finantslovens § 27, og her er under Nr. 41 stillet et Vædringsforslag om, at der dels bevilges og dels efterbevilges 29,000 Kr. til Havneanlægget ved Hundested. Som det ærede Thing vil erindre, var der i Fjor hertil begjæret 49,000 Kr., efter som den Plan, der den Gang var lagt, ikke kunde udføres med et ringere Beløb. Oprindeligt var dertil begjæret 53,000 Kr., og de vare bevilgede som Laan dertil. Da der var anvendt 24,000 Kr. deraf, saa man, at man maatte have 20,000 Kr. mere end oprindeligt bevilget og søgte derfor at faae denne yderligere Bevilling. Dette blev nægtet. Nu oplystes det i Anmærkningerne, at Ministeriet har approberet en ringere Plan, hvorved Havnens Karakter vil blive væsentlig forandret, og naar Planen saaledes modificeres, vil den kunne holdes indenfor det Oprindelige, kunne udføres for det oprindelig bevilgede Laans Beløb, for de 29,000 Kr. forinden de allerede afholdte 24,000 Kr., og det hedder i Anmærkningerne, at en Del deraf er allerede udbetalt i Henhold til den udstedte Obligation. Hvad Sagens Realitet angaar, behøver jeg kun at erindre om, at Planen oprindeligt gik ud paa, at Havnen ved Hundested skulde ikke blot være en Baadehavn, men ogsaa en Fartøishavn, men efter den Plan, som nu er approberet, vil den kun

blive en Baadehavn. Det er altsaa en væsentlig Forandring i Planen. Fremdeles skal jeg minde om, at de 49,000 Kr. bleve nægtede i Fjor. I disse 49,000 Kr. var indbefattet de 29,000 Kr., som nu begjæres; desuagtet har den meget ærede Minister allerede udbetalt en Del deraf. Det er altsaa for saa vidt en Udbetaling trods en udtryffeligt Nægtelse fra Folkethingets Side. Det bemærkes i Anmærkningerne, at Udbetalingen er stet i Henhold til den udstedte Obligation. Dette giver ikke nogen Hjemmel; derjom den østere omhandlede Obligation var affattet, som den burde være, maatte den gaa ud paa, at Laanet gives ikke blot til en Baadehavn, men til en Baade- og Fartøishavn ved Hundested, og altsaa kan den, hvis den er rigtig udstedt, heller ikke formelt indeholde nogen Hjemmel for den høitærede Minister til Udbetaling, men under alle Omstændigheder kan en Bevilling ikke udbetales i Henhold til en Obligation; den kan kun udbetales i Henhold til en Bevilling fra Thingets Side, og den er, som sagt, udtryffeligt nægtet i dette Thing. Flertallet indstiller derfor, at de omhandlede 29,000 Kr., som Laan til Hundested Havn, nægtes. — I Anmærkningerne findes under Nr. 8 en Skrivelse til Begrundelse af en Bevilling, som den høitærede Minister søger til forøget Medhjælp til Kjøbenhavns Overpostmestere, samt Ekstramedhjælp i Sygdoms- og andre Tilfælde ved Kjøbenhavns Postkontorer. Den omhandlede Bevilling paa 660 Kr. er tiltraadt af Udvalget, og jeg skal derfor ikke omhandle den videre, lige saa lidt som de øvrige Forslag af den høitærede Minister, som ere tiltraadte fra Udvalgets Side. Men da der staar i den nævnte Skrivelse, at man ikke havde tænkt paa at faae de fornødne Kræfter disponible til at lette Brevomdelingen derved, at man lod Postvæsenet opgive „den lokale Besørgelse af Tidender og Tidsskrifter, som paa Grund af den uforholdsmæssig lave Porto især benyttes til Omdeling af Uge- og Maanedsskrifter, og som tager meget mere Tid end Omdelingen af almindelige Breve“, har Udvalget angaaende den Antydning, der her er stet, ment at burde tage den Forvaring, at Forandringen i den antydede Retning med Hensyn til den lokale Besørgelse af Tidender og Tidsskrifter ikke bør ske uden fore-